

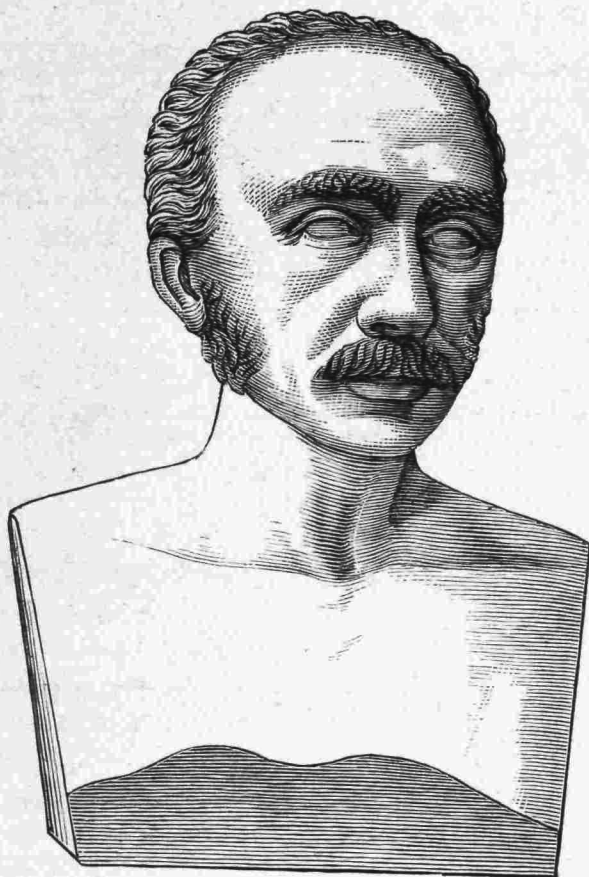
Ἡ Λαύρα ἐνέπνευσε τὸν Πετράρχην, τὸν Δάντην ἢ Βεατρίκη, τὸν Τάσσον ἢ Λεονώρα καὶ ἡ Βικτωρία Κάλοννα τὸν Μιχαὴλ Ἄγγελον, ἀλλὰ τὸν Ἀλέξανδρον Σοῦτσον ἐνέπνευσεν ἄλλη ἀθάνατος καὶ ἀγήρατος ἐρωμένη : ἡ πατρίς.

\*  
\*\*

Εἰς μόνον τὸν «Ἐξόριστον» καὶ «Περιπλανώμενον» ἀναφαίνεται πως ὡς δρῶν πρόσωπον ὁ ἔρωσ· ἀλλὰ κ' ἐκεῖ ὑπερισχύει πάντοτε εἰς τὰ στήθη τῶν ἡρώων των ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος καὶ ἡ ἀγανάκτησις κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τυράνων αὐτῆς. Ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος εἶναι καθα-

ἡ περὶ φράσις ἀμιλλᾶται πρὸς τὸν στίχον τοῦ ποιητοῦ καὶ τὴν γραφίδα τοῦ Θουκιδίδου.

Εἰς τὰς ποικίλας ταύτας ποιήσεις ἔσχεν ὡς πρότυπον καὶ ὑπογραμμὸν ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος πολλοὺς τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων τῆς Ἑσπερίας· τὸν Βερανζέ, τὸν Βαρθελεμύ, τὸν Λαμαρτῖνον, τὴν Γεωργίαν Σάνδην, τὸν Βύρωνα. Ἄλλ' ἡ μίμησις του αὐτῆ δὲν δύναται νὰ κατηγορηθῆ ὡς δουλική, οὐδὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ ὡς δάνεια καὶ ὀθνεῖα· εἶναι καθαρῶς ἑλληνικά, ἐκπηγάσαντα ἐκ τῆς ἑλληνικῆς καὶ μεγάλης καρδίας του· ἔβλεπεν εἰς τὰ ἔργα τῶν μεγάλων ἑσπερίων διαγραφόμενα τὰ ἴδια του αἰσθη-



ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ

ρῶς πολιτικὸς ποιητὴς καὶ εἰς τὰ τοιαύτης ὑποθέσεως ἔργα ἀναδείκνυται μάλιστα ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἀναπτύξει καὶ τῇ δυνάμει ἡ ποιητικὴ του εὐφυΐα. Ὁ «Ἐξόριστος», τὸ «Ἑλληνικὸν Πανόραμα», ὁ «Περιπλανώμενος», τὸ «Ποιητικὸν Χαρτοφυλάκιον», ἡ «Ἑλληνικὴ Πλάστιγξ», ὁ «Πρωθυπουργός», ὁ «Ἀτίθασος Ποιητής», εἶναι ἀρκούντες τίτλοι διὰ τὴν ἀθανασίαν.

Πρὸς τούτοις ἐκτὸς ἄλλων τινῶν ἀσημοτέρων ὁ Ἀλέξανδρος ἐξεπόνησεν «Ἀπομνημονεύματα ποιητικὰ ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ πολέμου» τὸν «Ἄσωτον», κωμῶδιαν κατὰ τὴν σχολὴν τοῦ Μολιέρου, τὴν «Τουρκομάχον Ἑλλάδα» μακρὰν ἐποποιίαν, ἧς πέντε μόνον δυστυχῶς ἐδημοσιεύθησαν ἄσματα καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰς ἄλλας τεχνικὰς ἐλλείψεις ἀναπληροῦ ὕψος ἐννοίας, καὶ γλώσσης κάλλος, καὶ πλοῦτος αἰσθημάτων, καὶ φαντασίας εὐρύτης. Τὸ ὅρατον τοῦτο ποίημα συμπληροῦσι μακρὰ σημειώσεις ὧν

ματα, καὶ δανειζόμενος ἐξ ἐκείνων τὰ ἐλλείποντα ἐκρά-  
τυνε τὴν ἀπαραμίλλητον αὐτοῦ ποιητικὴν εὐφυΐαν.

Ἐπετράπη πάντοτε—λέγει ὁ Γάλλος Σενεδολλέ ἐν τινι προλόγῳ του—εἰς τοὺς ποιητάς, νὰ περιηγῶνται τὰς ξένας φιλολογίας ἵνα διὰ τῶν ἐκεῖθεν λαφύρων πλουτισθῶσι· τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δανείων δὲν ἐθεωρήθη ὡς κλοπὴ ἀλλ' ὡς κατάκτησις.

Ἐμιμήθη τέλος ἐκείνους, ὡς ὁ Βιργίλιος τὸν Ὅμηρον, ὡς ὁ Ὀράτιος τὴν Σαπφώ, τὸν Ἀλκαῖον, τὸν Ἀνακρέοντα καὶ ἄλλους, ὡς ὁ Ἀλφιέρης τὸν Κορνήλιον, ὡς ὁ Κορνήλιος τὸν Καλδερωῖνα καὶ τοὺς ἀρχαίους τραγωδούς, ὡς ὁ Γκαῖτε καὶ Σχίλλερ τὸν Σαιξπηρον.

Ἦτο ὁ βάρδος καὶ προασπιστὴς τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

\*  
\*\*